

Sygn. akt III Ca 953/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2022 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G.

przeciwko G. P. (P.)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 13 marca 2020 r., sygn. akt I C 934/19

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

2. oddala powództwo w zakresie objętym rozstrzygnięciem zawartym

w punkcie 1 zaskarżonego wyroku,

3. ustala, że powódka ponosi w całości koszty procesu pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym

w Gliwicach;

2. ustala, że powódka ponosi w całości koszty postępowania odwoławczego pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu w Sądzie Rejonowym w Gliwicach.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 953/20

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 13 03 2020r. zasądził

od pozwanego G. P. na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. kwotę 3.486,25zł z ustawowymi odsetkami od dnia 18 12 2015r. o dnia 31 12 2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 01 2016r. oraz obciążył pozwanego kosztami procesu pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulację art. 4 ust. 1 i 1¹ ustawy z dnia 15 12 200r. o spółdzielniach mieszkaniowych. Stwierdził, że w sprawie jest okolicznością bezsporną, że pozwanemu przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego znajdującego się w zasobach pozwanej i z mocy przywołanej regulacji prawnej jest on zobowiązany uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją

i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu. Wskazał, że „osią sporu” pomiędzy stronami była wysokość dochodzonego przez powódkę roszczenia. Dokonał oceny poczynionych w tym zakresie ustaleń i w jej konkluzji ocenił, że „w zakresie należności głównej powództwo zostało w całości wykazane” i dlatego zasądził od niego na rzecz powódki zasądzoną kwotę.

O należnych powódce odsetkach ustawowych za opóźnienie się pozwanego

w zapłacie zasądzonych należności orzekł na podstawie art. 481 k.p.c.

a o kosztach procesu stosując regulację art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany G. P.**, który wniósł o „uchylenie wyroku i odrzucenie pozwu”, bądź jego zmianę i poprzez „oddalenie powództwa w całości”, wnosząc równocześnie w obu przypadkach o zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono wskazane w apelacji regulacje prawne prawa procesowego i materialnego, w sposób w niej podany.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował dochodzone roszczenia przyjmując, że mają one źródło w regulacji z art. 4 ust. 1 i 1¹ ustawy z dnia 15 12 2001r. o spółdzielniach mieszkaniowych Dz.U. 2001r. nr 4, poz. 27 z późniejszymi zmianami), a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

W szczególności – wbrew zarzutowi apelacji – w sprawie brak jest podstaw do odrzucenia pozwu, gdyż dochodzone nim należności nie były przedmiotem orzeczenia sądu i tym samym w sprawie nie zachodzi przewidziana w art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. negatywna przesłanka postępowania w postaci prawomocności materialnej.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia – za wyjątkiem części ustaleń dotyczących niezaspokojenia przez pozwanego dochodzonych roszczeń – są prawidłowe.

W tej bowiem części dotyczą one okoliczność bezspornych pomiędzy stronami a w pozostałym zakresie mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku źródłach dowodowych, których ocena jakkolwiek lakoniczna jest logiczna, mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów i Sąd odwoławczy ją podziela.

Powódka w niniejszej sprawie ostatecznie dochodziła zapłaty „**zaległości pozwanego w opłacie za zużytą wodę**”, „**powstałą za okres 31 miesięcy tj. od 31 marca 2011r. do 28 października 2013r.**” (k. 307) i stosownie do regulacji art. 6 k.c. ciężar dowodu ich wykazania spoczywał na powódce.

Rozliczenie należności za dostarczoną do mieszkania pozwanego wodę było dokonywane „w oparciu o stan liczników”, co obligowało powódkę

do zaoferowania Sądowi dowodów z odczytów liczników wody znajdujących się

w mieszkaniu pozwanego, dokonanych w mieszkaniu pozwanego.

Z tego obowiązku powódka się nie wywiązała, gdyż zamiast odczytów

z liczników wody zaoferował Sądowi jedynie wytworzone przez nią skierowaną do powoda w dniu 21 01 2014r. informację „o rozliczenie wody za IV kwartał 2013r., dokonany w oparciu o stan liczników” (k. 309 akt), która jest dokumentem prywatnym, sporządzonym przez podmiot bezpośrednio zainteresowany w wyniku sprawy.

Z tej przyczyny nie może ona samodzielnie stanowić podstawy do poczynienie w tym zakresie pozytywnych ustaleń (zawarte w niej informacje nie została poparte żadnym innym wiarygodnym dowodem, np. z zeznań w charakterze świadka osoby sporządzającego odczyt licznika) i okoliczność tę należy uznać

za niewykazaną.

Niezależnie od tego zgodnie z zeznaniami świadka J. G. - pracownika powódki zajmującego się „rozliczaniem czynszów lokatorskich”, która zajmowała się rozliczeniami przedmiotowego lokalu”, dokonywane

przez pozwanego wpłaty były rozliczane na najstarsze zaległości (k. 200 akt).

Ze zaoferowanego Sądowi dowodu z „ZESTAWIENIA OBROTÓW

I SALD na dzień 31 01 2018r. dla lokalu – ul (...) Pan P. G. ” (k. 308 akt) wynika, że na dzień 1 01 2014r. istniała nadpłata z tytułu opłat eksploatacyjnych i media w wysokości **2.614,47zł**.

W przeciągu całego 2014r. zobowiązania z tego tytułu wynosiły łącznie **13.297,67zł** (5.565,69zł + 7.731,98zł), na których poczet pozwany uiszczył łącznie 6.824,27zł, w konsekwencji czego na koniec tego roku powstała niedopłata

w wysokości **-3.858,83zł [(2.614,47zł + 6.824,37zł) - (5.565,69zł + 7.731,98zł)]**.

W kolejnym roku pozwany łącznie uiszczył powódce kwotę **6.927,60zł**,

która zgodnie z występującą u powódki praktyką została zaliczona na najstarsze zaległości (zeznaniem świadka J. G.; k. 200 akt).

Z tej przyczyny należy przyjąć, że wskazane wpłaty (6.927,60zł) zostały zaliczone na poczet powstałej na koniec 2014r. niedopłaty (-3.858,83zł),

stąd też gdyby nawet przyjąć, że wysokość dochodzonych należności zostały przez powódkę wykazane, to w materiale sprawy należy uznać, że zostały one

najpóźniej zaspokojone w całości przez skarżącego w toku postępowania.

Z tych też względów Sąd odwoławczy ze wskazaną powyżej modyfikacją przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zakresie dotyczącym powstania po stronie pozwanego obowiązku zapłaty powódce dochodzonych należności jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną.

W toku postępowania nie wykazano jednak wysokości należnych powódce od pozwanego z tego tytułu świadczeń, więcej gdyby nawet uznać je

za wykazane, to z podanych powyżej przyczyn należy uznać, że zostały one spełnione przez pozwanego w toku postępowania.

Powoduje to, że powództwo jest nieuzasadnione, co powinno było prowadzić do jego oddalenia.

Nie znalazło to odzwierciedlenia w zaskarżonym wyroku.

Dlatego apelacja jest uzasadniona, co prowadziło do zmiany zaskarżonego wyroku przez oddalenie powództwa (w zakresie objętym rozstrzygnięciem Sądu pierwszej instancji) w oparciu o regulację art. 386 § 1 k.p.c.

Resumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak sentencji na mocy regulacji art. 386 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 i 3 k.p.c., biorąc pod uwagę, że powódka w całości uległa

w postępowaniu odwoławczym, wobec czego powinna zwrócić pozwanemu poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty procesu, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sadowemu przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach (art. 108 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c.)

SSO Leszek Dąbek